

V Ljubljani, 3. julija 2013.

Republika Slovenija
MINISTRSTVO ZA KULTURO
minister dr. Uroš Grilc
Maistrova ul. 10
1000 Ljubljana

Spoštovani gospod minister,

včerajšnji nastop na Odmevih močno odmeva. Samozaposleni in zaposleni v javnih zavodih na področju kulture, naši člani in nečlani (in celo nezaposleni, ki jim ni vseeno!), so zaskrbljeni. Zaradi vnovičnega krčenja sredstev, predvsem pa zaradi vaših besed: »delovnoppravna zakonodaja bo nujno spremenjena s strani novega krovnega zakona v kulturi«, ker je to »predpogoj, da pridemo do bolj dinamičnih oblik zaposlovanja in odpiranja trga v kulturi«.

Ne pridigamo, a morda nekaj naših misli spremeni tudi tok vaših:

- ✚ Prisluhnilimo ljudem, ki so v kriznih razmerah in obdobju političnih nestabilnosti postali ključen dejavnik prestrukturiranja držav in gospodarstev. Ne nasedajmo finančnikom in drugim prikrojevalcem števil.
- ✚ Ne bodimo partnerji na poti proti dnu, temveč sodelujmo v smislu zavedanja, da zasebni sektor brez javnega ne more obstati.
- ✚ Posvečajmo skrb vitalnim družbenim področjem (splošno dostopno javno zdravstvo, šolstvo, kultura, ...).
- ✚ Zahtevajmo varna in zdrava delovna mesta ter nasprotujmo netipičnim, nedostojnim in kulturnega človeka nevrednim oblikam dela (občasni posli, »mini jobs«, slabo plačane zaposlitve, negotove delovrsne pogodbe, (prisilno) samozaposleni, pa tudi na dolgi rok nekakovostno delo za določen čas).

Glosa opozarja:

- ✚ Uprimo se vsem oblikam izkoriščanja oziroma novodobnega suženjstva (neskončno elastičen delovni čas, ponižujoči honorarji, volonterstvo, ki se je razpaslo zlasti v javnem sektorju, ipd.).

- ✚ Fleksibilizacija trga dela in politika nizkih plač nista odločilnega pomena za konkurenčnost, temveč zgolj škodita celotni Evropi.
- ✚ Čeprav nas devetindevetdeset odstotkov ni bogatih in devetindevetdeset odstotkov ni slavnih, smo ravno mi, delavski razred, najbolj ustvarjalni; in čeprav trdo delamo, je plačilo vse nižje.
- ✚ Mar nismo doslej najbolj zniževali sredstev prav na področju kulture? Mar ni preveč dinamičnih in prekarnih oseb že zdavnaj v nekulturnem, marsikdaj medsebojnem boju za vsakdanji kruh? Mar ni zaposlovanje za določen čas preraslo meje? Mar ni delovni čas v večini kulturnih ustanov že sedaj neenakomeren in prerazporejen (dopušča visoke delovne obremenitve, popolnoma primerljive z evropskimi institucijami)? Se mar drugi delovni pogoji izboljšujejo?!
- ✚ Ohranimo javne zavode v kulturi in v njih zaposlene kot pomembno slovensko primerjalno prednost. Prekarne delavce pa dvignimo, ker si to zaslužijo.
- ✚ Ne prestopimo na temno stran, ki pije in požira javno dobro, edino, kar še normalno funkcionira.
- ✚ Ne porušimo v nekaj letih, kar so Trubar, Prešeren, Cankar, Plečnik, Zlobec, Flisar in številni, ki jih tu ne moremo izpostaviti, čeprav si neizogibno zaslužijo, ... mukoma gradili stoletja.
- ✚ Delovnopravno zakonodajo ne le spreminjajmo, izboljšajmo jo.

Odločimo se: bo kultura javna dobrina, kakovostna, subvencionirana in tako dostopna najširši množici; ali zgolj tržna dejavnost s prodajljivo kramo?! Po slednji poti se bomo vpisali med prešteviline grobarje slovenskega naroda.

Znova in še enkrat izpostavljamo izjavo priznanega slovenskega pisatelja: **»Narod, ki se pogreza v barbarstvo, lahko rešuje samo kultura«**.

Lepo vas pozdravljamo.

Mitja Šuštar,
predsednik

